

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Esaiaæ. 357.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

κούς καὶ τὸς σατραπάς, τῆς τε σοφώ-
τερος ἀπέδειξθη, καὶ τῆς τιμῆς διοίκη-
σιν ὑπερῆχοτερος, ἔ μόνον τὸ δύναι
τῆς ἐξόχου, ἀλλὰ καὶ τὸ μετ' αὐτῆς.
ἢ δὲ λύσις τῆς ζητημένης αὐτῆ, ἐπει-
δὴ ἐδέχθη τὴν τῆ βασιλείας κρί-
σιν ἔχ ὑγίη τυγχάνουσαν, πολλάκις
τῆς φαυλοτέρους εἰς ἀρχὴν φέρεν, ὃ
δὴ φιλεῖ γίνεσθαι, ἔ μόνον ὅτι τὸ βα-
σιλευδν, ἀλλὰ καὶ ὅτι τῆς ἐκκλη-
σιῶν. τί γὰρ δ' αὖ θαυμάζειν, εἰ οἱ βιωπι-
κῆς ἀράγματα ἐγχεχειρισμένοι ποταῖ-
τα ἀμαρτάνουσιν, ὅποτε καὶ εἰς τὰ
ἀγαθὰ εἰσκόμασεν αὐτῆ ἡ ἀλογία. εἰ-
ναι δὲ πινὰς ἐν τῷ πλῆθει σωτέρας τῆ-
των ἀφύχουτας, ἀναγκάως τὴν σύγ-
κρισιν τῆς δικῆς ἔ παρὲς τοὺς δύο μό-
νους ἐποιήσατο τακτικῶς, τῆς τε τῆς
τῆ γραμμῶν τάξεων ἡγουμένης καὶ
τάπηνας ταύτας ὅποι καὶ, εἴτε ἐν
πολέμῳ, εἴτε ἐν εἰρήνῃ, ἀλλὰ ἔ παρὲς
τῆς ἄλλης ἀπαντας, οὐκ ἀπὸ τῆς
κρατούμενης γνώμης, τὸ πολλὰς δια-
μαρτανύσης, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀραγμα-
των ἀληθείας αὐτὸν τεφαιύσα. Ὅφρ' ἐ-
φέρει γὰρ ἔ μόνον τὸ δοξαζαν τῶ βα-
σιλεῖ σωτέρας εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅπως
σωτέρας. διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς ἰδὸν κατέ-
πρεσεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας,
ὅτι τῆ ἀραγματων, κρείττονα τῶ λοι-
πῶν δηλονότι ὀφθέντα. οἱ δ' ἄλλοι δό-
λως ἔ σκευαείας ράπτειν διεγνώσκον·
φθόνος γὰρ ταῖς ἐυφραγίας ἀπιστρα-
τεύεσθαι πέφυκεν.

Ησαΐα. τινε.

Βλέπε μήποτε ἡ ἀνυπερέβλητος σὺ
ἀλαζονεία ἀναγκάση τὴν θεῖαν καὶ
ἡμερωπάτην φύσιν φοικίαν ἐπειδεί-
ξασθαι δάμναμιν, τὴν καὶ τὰ αὐθάρτα παναλε-
θεῖαν σε ὁ Θεοδουῖαι, καὶ αἰεὶ σὺ πικροτά-
τας ἀπαυτῆσαι δίκας δυναμδύλου.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ χρημῶτων κρείττων, οὔτε εἰς τῆς

autem ait: Et erat Daniel super duces &
satrapas: hoc est, sapientior, atque ad rerū
administrationem aptior esse demonstra-
tus est, non modò duobus illis eximii ac
primariis, sed etiam iis, qui posteriorem iis
dignitatis locum tenebant. Quæstionis
autem solutio hæc est: Quoniam fieri po-
terat, ut Regis iudicium minimè sanum
& integrum deteriores persæpe ad impe-
rium efferret (quod quidem fieri cōsuevit,
non tantum in regnis, sed etiam in Eccle-
siis. Quid enim est, quamobrem mirum
videri debeat, si ij, quibus huiusce vitæ ne-
gotia commissa sunt, in huiusmodi pecca-
ta prolabantur, cum etiam in Sancta, hæc
temeritas irruperit?) essent autem in mul-
titudine nonnulli, qui prudentia eos anteci-
rent, necessariò proinde iusti viri compa-
rationem non cum solis illis duobus duci-
bus fecit, hoc est iis, qui militaribus ordi-
nibus præerant, eòsque, tum in bello, tum
in pace, ubi oportebat, collocabant, sed
etiam cum aliis omnibus: quò videlicet
non ab imperatoris sententia, quæ plerun-
que à recto aberrat, sed à rerum veritate
coronam ipsi neceteret. Prestabat enim non
iis duntaxat, qui regi prudentes & corda-
ti esse videbantur, verum iis quoque qui
re vera prudentes erant. Quocirca etiam
rex quidem totius regni administrationi
eum præfecit, ut qui scilicet ex rerum pro-
curatione reliquis omnibus præstantiorē
se præbuisset: alij autem dolos ac fraudes
aduersus eum concinnare in animo habe-
bant. Sic enim natura comparatum est, ut
liuor aduersus res secundas bellum incat.

Esaiæ. 357.

Vide, quæso, ne insuperabilis tua arro-
gantia diuinam illam & mansuetissimam
naturam vim suam, quæ te & hîc funditus
delere, & illic acerbissimas abs te pœnas
expetere potest, demonstrare cogat.

Eidem. 358.

Qui pecuniis superior est, nec aduersus